

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U PAZINU
Dršćevka 1, 52000 Pazin

P-7/2026-34

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Pazinu, po sucu pojedincu Damiru Rabaru, u pravnoj stvari tužitelja KREŠE JELINČIĆA, Medulin, Ribarska 14, OIB: 48631926280, vlasnika ORDINACIJE DENTALNE MEDICINE KREŠO JELINČIĆ, dr. med. dent., Medulin, Ribarska 14, zastupanog po punomoćnici Mariji Budimir, odvjetnici u Puli, protiv tuženika CROATIA OSIGURANJE d.d., Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, zastupanog po punomoćnicama iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Adrijana Jovanović i Snježana Jovanović Pucek iz Rijeke, radi isplate, nakon održane glavne rasprave zaključene 10. rujna 2026., u prisutnosti punomoćnice tužitelja i punomoćnice tuženika, 9. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku CROATIA OSIGURANJE d.d., Zagreb, da tužitelju KREŠI JELINČIĆU, vl. Ordinacije dentalne medicine Krešo Jelinčić, Medulin, isplati iznos od 11.166,31 EUR (jedanaest tisuća sto šezdeset šest eura i trideset jedan cent) sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 19. prosinca 2023. do isplate, i to:

– od 19. prosinca 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena,

– od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev u preostalom dijelu kojim tužitelj zahtijeva isplatu daljnjeg iznosa od 2.996,36 EUR sa zakonskim zateznim kamatama, kao i zahtjev za zakonske zatezne kamate na dosuđeni iznos od 11.166,31 EUR za razdoblje od 17. prosinca 2023. do 18. prosinca 2023. te preko stope zatezne kamate dosuđene točkom I. izreke.

III. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 3.819,20 EUR, sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 9. listopada 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

IV. Odbija se u preostalom dijelu zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka, kao i zahtjev tuženika za naknadu parničnog troška.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 14. siječnja 2026. podnio tužbu protiv tuženika radi isplate iznosa od 14.162,67 EUR sa zakonskim zateznim kamata od 17. prosinca 2023. do isplate. Naveo je da je kao ugovaratelj osiguranja s tuženikom sklopio ugovor o automobilskom kasko osiguranju po polici broj 004145203453 za osobno vozilo Mazda CX-60 PHEV AWD 8AT Homura COM CON, broj šasije JMZKH0HBX01120998, dok je kao osiguranik u polici naveden PBZ Leasing d.o.o., koji je bio vlasnik vozila, a tužitelj korisnik na temelju ugovora o financijskom leasingu broj 190-02838 od 21. srpnja 2023.

2. Tužitelj tvrdi da je 16. prosinca 2023. na predmetnom vozilu došlo do požara uslijed tehničkog kvara i da je nastala totalna šteta, što tuženik nije osporavao. Tuženik je PBZ Leasingu d.o.o. s osnove osigurnine isplatio 44.085,69 EUR. PBZ Leasing d.o.o. je ugovorom o ustupu potraživanja od 8. kolovoza 2025. na tužitelja prenio svoje potraživanje iz predmetnog ugovora o osiguranju.

3. Tužitelj smatra da osigurnina mora biti obračunata s uključenim PDV-om. Ističe da je u polici kao osnovica osiguranja navedena novonabavna vrijednost vozila od 64.334,39 EUR s PDV-om, da je i premija određena prema toj vrijednosti te da tužitelj osobno nije obveznik PDV-a niti je imao pravo na odbitak pretporeza. Pozvao se i na položaj primatelja financijskog leasinga kojem se, prema Zakonu o leasingu, u bitnome prenose rizici i koristi povezani s vlasništvom na predmetu leasinga.

4. Tuženik je osporio tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti. Nije osporio nastanak osiguranog slučaja, totalnu štetu, valjanost police niti činjenicu da je PBZ Leasingu isplaćen iznos od 44.085,69 EUR. Međutim, ističe da je PBZ Leasing d.o.o. osiguranik te obveznik PDV-a s pravom na odbitak pretporeza, zbog čega se, prema članku 33. stavku 2. Uvjeta za osiguranje automobilskog kaska, osigurnina umanjuje za PDV. Budući da je tužitelj stekao tražbinu cesijom, prema stajalištu tuženika nije mogao steći više prava nego što ih je imao ustupitelj.

5. Nadalje, tuženik je istaknuo da se kod totalne štete, prema članku 31. Uvjeta osiguranja, od vrijednosti vozila neposredno prije štete odbija tržišna vrijednost spašenih dijelova te da tužitelj ne može istodobno zadržati ostatke vozila i zahtijevati osigurninu kao da oni nemaju nikakvu vrijednost.

6. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u cjelokupnu dokumentaciju priloženu spisu, osobito policu automobilskog kasko osiguranja, Uvjete za osiguranje automobilskog kaska, Ugovor o financijskom leasingu, policijsku dokumentaciju o štetnom događaju, dokumentaciju o obradi i isplati štete, Ugovor o ustupu potraživanja od 8. kolovoza 2025., dokumentaciju PBZ Leasinga, međusobnu korespondenciju stranaka, nalaz i mišljenje vještaka Saše Monasa s dopunom, nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Željka Petkovića, izjavu tužitelja i dokumentaciju o njegovu poreznom statusu.

7. Ocjenjujući svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno, sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

8. Među strankama nije sporno:

- da je 16. prosinca 2023. došlo do požara na predmetnom vozilu,
- da je u štetnom događaju nastala potpuna odnosno totalna šteta,
- da je vozilo bilo osigurano kod tuženika policom automobilske kasko broj 004145203453,
- da je ugovaratelj osiguranja bio tužitelj, a osiguranik i vlasnik vozila PBZ Leasing d.o.o.,
- da je tužitelj bio primatelj financijskog leasinga i korisnik vozila,
- da je tuženik PBZ Leasingu isplatio 44.085,69 EUR osigurnine,
- da je PBZ Leasing d.o.o. ugovorom od 8. kolovoza 2025. ustupio tužitelju potraživanje iz predmetnog ugovora o osiguranju.

9. Sporno je, prije svega, treba li pri određivanju osigurnine uzeti u obzir vrijednost vozila s PDV-om ili bez PDV-a te u kojoj visini tužitelju, nakon već izvršene isplate i uzimanja u obzir vrijednosti ostataka vozila, pripada daljnja osigurnina.

10. U postupku je po stalnom sudskom vještaku za cestovni promet i procjenu motornih vozila Željku Petkoviću provedeno vještačenje na okolnost visine štete. Vještak je utvrdio da je tržišna vrijednost vozila neposredno prije štetnog događaja iznosila 58.332,00 EUR s PDV-om, da je tržišna vrijednost ostataka vozila iznosila 3.080,00 EUR, slijedom čega je visina totalne štete iznosila 55.252,00 EUR s PDV-om.

11. Nalaz i mišljenje vještaka sud je prihvatio kao stručan, jasan, potpun i obrazložen. Izračun proizlazi iz utvrđenih karakteristika vozila, njegove starosti, prijeđene kilometraže, stanja prije štete i tržišne vrijednosti ostataka. Osobito je značajno da ni tužitelj ni tuženik nisu imali primjedbi na nalaz i mišljenje sudskog vještaka. Tuženik je u podnesku od 4. svibnja 2026. izrijekom naveo da, radi ekonomičnosti postupka, nema primjedbi ni prigovora na nalaz, dok je tužitelj također naveo da nalaz prihvaća.

12. Time je činjenično pitanje visine totalne štete razriješeno provedenim sudskim vještačenjem, pa sud nema razloga vrijednost osigurane stvari utvrđivati prema ranijem privatno pribavljenom nalazu niti prema jednostranom obračunu bilo koje od stranaka.

13. U odnosu na aktivnu legitimaciju tužitelja valja poći od odredaba članaka 80. i dalje Zakona o obveznim odnosima koje uređuju ustup tražbine. Ugovorom o ustupu potraživanja PBZ Leasing d.o.o. prenio je na tužitelja svoju tražbinu prema tuženiku iz predmetnog ugovora o osiguranju. Tužitelj je time stupio u položaj vjerovnika predmetne tražbine, dok tuženik protiv njega može isticati one prigovore koje je u pogledu ustupljene tražbine mogao isticati i prema ustupitelju.

14. Stoga je osnovan tuženikov načelni prigovor da cesionar ne može samom cesijom steći sadržajno veće pravo od prava koje je pripadalo cedentu. Međutim, iz

tog pravila ne proizlazi zaključak da je ustupljena tražbina nužno bila ograničena na vrijednost vozila bez PDV-a. Upravo je sadržaj tražbine iz ugovora o osiguranju odlučno pravno pitanje ovog postupka.

15. Prema članku 921. ZOO-a ugovorom o osiguranju osiguratelj se obvezuje ugovaratelju osiguranja da će osiguraniku ili korisniku osiguranja isplatiti osigurninu ako nastane osigurani slučaj, dok se ugovaratelj osiguranja obvezuje platiti premiju osiguranja.

16. Sud je imao u vidu i odredbe ZOO-a o osiguranju imovine prema kojima se osiguranjem imovine osigurava naknada za štetu koja bi se dogodila u imovini osiguranika zbog nastupanja osiguranog slučaja te prema kojima osigurnina ne može biti veća od štete koju je osiguranik pretrpio nastupanjem osiguranog slučaja. Jednako tako, sud je imao u vidu da su dopuštene ugovorne odredbe kojima se iznos osigurnine ograničava.

17. Međutim, prigovor tuženika da se u konkretnom slučaju iz obračuna mora isključiti PDV sud nije prihvatio.

18. O tom je pitanju od posebnog značaja pravno shvaćanje izraženo u presudi Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-4953/2024-2 od 12. veljače 2025. U tom se predmetu također radilo o zahtjevu iz ugovora o kasko osiguranju vozila čiji je vlasnik bilo leasing društvo, pri čemu je leasing društvo kao osiguranik svoja prava iz police prenijelo na korisnika leasinga. Osiguratelj je i u tom predmetu tvrdio da cesionar ne može steći više prava od leasing društva kao cedenta te da, zbog njegova statusa obveznika PDV-a s pravom na odbitak pretporeza i odgovarajuće odredbe uvjeta kasko osiguranja, naknada ne može sadržavati PDV.

19. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske nije prihvatio takvo pravno shvaćanje, već je potvrdio pravo tužitelja na iznos s uključenim PDV-om, pozivajući se na članke 921., 1085. i 1090. ZOO-a te ustaljeno pravno shvaćanje Vrhovnog suda Republike Hrvatske prema kojem PDV predstavlja sastavni dio novčanog iznosa potrebnog za uspostavu imovinskog stanja kakvo bi postojalo da štetni događaj nije nastupio.

20. Sud je imao u vidu tuženikov prigovor da se odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske Rev-1667/10, Rev-2480/10 i Rev-512/2023 pretežito odnose na pravila o popravljaju imovinske štete, dok je predmet ovog postupka ugovorna obveza osiguratelja iz kasko osiguranja. Taj je prigovor sam za sebe načelno osnovan utoliko što pravila o izvanugovornoj naknadi štete ne mogu bez daljnjega zamijeniti sadržaj ugovora o osiguranju.

21. Međutim, upravo zbog toga odlučno značenje ima citirana presuda PŽ-4953/2024-2, jer je Visoki trgovački sud navedeno pravno shvaćanje primijenio upravo u sporu iz kasko-osiguranja, uz isti pravno relevantan trostrani odnos osiguratelja, leasing društva kao osiguranika i korisnika financijskog leasinga kao stjecatelja prava iz police.

22. Takvo pravno shvaćanje sukladno je i pravnom shvaćanju Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Su-IV-127/2013-10 od 5. prosinca 2013., prema kojem oštećenik ima pravo na naknadu koja uključuje PDV iako oštećenu stvar nije popravio niti je imao izdatke radi popravljaja, kao i odlukama Rev-1667/10-2, Rev-2480/10-2 i Rev-512/2023-3 od 28. kolovoza 2024. Posljednjom navedenom

odlukom Vrhovni sud izrijekom je prihvatio da i kod totalne štete na vozilu puni novčani iznos uključuje PDV.

23. U konkretnom slučaju dodatno je relevantno da iz police proizlazi da je kao osnovica za obračun premije i gornja granica obveze navedena novonabavna vrijednost predmetnog vozila od 64.334,39 EUR s uključenim PDV-om. Stoga ni sadržaj same police ne daje osnovu za zaključak da je predmet osiguranja od početka vrednovan isključivo prema neto vrijednosti od 51.467,52 EUR.

24. Sud je imao u vidu i odredbu članka 5. stavka 2. Zakona o leasingu. Kod financijskog leasinga primatelj leasinga plaća naknadu koja uzima u obzir cjelokupnu vrijednost objekta leasinga, snosi troškove njegove amortizacije, a rizici i koristi povezani s vlasništvom većim se dijelom prenose na primatelja leasinga. Navedeno dodatno potvrđuje gospodarsku povezanost tužitelja s predmetom osiguranja, premda samo po sebi ne mijenja činjenicu da je u polici kao osiguranik bio naveden PBZ Leasing d.o.o.

25. Slijedom navedenog, okolnost da je PBZ Leasing d.o.o. obveznik PDV-a i da načelno ima pravo na odbitak pretporeza, kao ni činjenica da je tražbinu prenio cesijom, u okolnostima konkretnog ugovora i uz navedeno pravno shvaćanje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske ne opravdavaju svođenje vrijednosti osiguranog vozila i totalne štete na iznos bez PDV-a.

26. Drukčije je s vrijednošću ostataka vozila. Iz sudskog vještačenja proizlazi da je njihova tržišna vrijednost iznosila 3.080,00 EUR. Ta je vrijednost već pravilno odbijena pri izračunu totalne štete, pa je vještak od tržišne vrijednosti vozila od 58.332,00 EUR utvrdio totalnu štetu u iznosu od 55.252,00 EUR.

27. Tužitelj se u tom dijelu neosnovano poziva na presudu Županijskog suda u Osijeku GŽ-1017/2018 od 31. siječnja 2019. Navedena odluka donesena je u sporu radi naknade štete iz izvanugovorne odgovornosti, a iz tamo utvrđenih činjenica proizlazilo je i da je oštećenik osiguratelja pozivao na preuzimanje ostataka vozila. U ovom se predmetu, nasuprot tome, odlučuje o osigurnini iz dobrovoljnog ugovornog osiguranja imovine.

28. Prema članku 951. ZOO-a osiguranik, ako drukčije nije ugovoreno, nema pravo napustiti osiguranu stvar osiguratelju i od njega zahtijevati isplatu punog iznosa osiguranja. Članak 31. predmetnih Uvjeta kasko osiguranja također određuje da se kod totalne štete od vrijednosti vozila neposredno prije nastanka štete odbija tržišna vrijednost spašenih dijelova. Stoga je vrijednost ostataka od 3.080,00 EUR potrebno uzeti u obzir.

29. Na temelju prihvaćenog nalaza sudskog vještaka visina totalne štete iznosi, dakle, 55.252,00 EUR. Budući da je nesporno da je tuženik već isplatio 44.085,69 EUR, preostala obveza tuženika iznosi $55.252,00 \text{ EUR} - 44.085,69 \text{ EUR} = 11.166,31 \text{ EUR}$.

30. Za dosudu daljnjih 2.996,36 EUR, do ukupno utuženih 14.162,67 EUR, nema osnove. Tužitelj je prvotnu visinu zahtjeva odredio polazeći od vrijednosti vozila prije štete, bez pravilnog konačnog odbitka vrijednosti spašenih ostataka. Sud je, međutim, vezan provedenim dokazima o visini nastale totalne štete, a ne načinom na koji je tužitelj matematički formulirao svoj zahtjev.

31. Ni činjenica da je tužitelj prema PBZ Leasingu podmirio daljnje obveze iz ugovora o leasingu u iznosu od 1.652,34 EUR ne može dovesti do drukčijeg iznosa osigurnine. Riječ je o obvezama iz međusobnog odnosa davatelja i primatelja leasinga, dok je predmet ovog postupka visina tražbine iz konkretnog ugovora o kasko osiguranju.

32. Slijedom navedenog, tužbeni zahtjev prihvaćen je za iznos od 11.166,31 EUR, dok je za iznos od 2.996,36 EUR odbijen kao neosnovan.

33. O zateznim kamatama odlučeno je primjenom članka 943. ZOO-a. Tom je odredbom propisano da je osiguratelj, kad nastane osigurani slučaj, dužan isplatiti osigurninu u zakonom odnosno ugovorom propisanim rokovima, a ne ispuni li svoju obvezu u tim rokovima, duguje zatezne kamate od primitka obavijesti o osiguranom slučaju.

34. Iz navoda samog tuženika proizlazi da mu se tužitelj s prijavom štete odnosno odštetnim zahtjevom obratio 18. prosinca 2023. Nije dokazano da je prije tog dana tuženik zaprimio prijavu štete odnosno obavijest koja bi mogla predstavljati osnovu za dospijeće njegove obveze u smislu članka 943. ZOO-a.

35. Budući da zatezne kamate teku od prvog dana nakon pada dužnika u zakašnjenje, tužitelju pripadaju od 19. prosinca 2023., dok je zahtjev za kamate za 17. i 18. prosinca 2023. valjalo odbiti.

36. U odnosu na stopu zatezne kamate, sud nije prihvatio zahtjev tužitelja za primjenu stope propisane za trgovačke ugovore i ugovore između trgovca i osobe javnog prava. Tužitelj je fizička osoba koja obavlja slobodno zanimanje dentalne medicine. Prema članku 3. stavku 2. Zakona o trgovačkim društvima osobe koje se bave slobodnim zanimanjima uređenim posebnim propisima smatraju se trgovcima samo ako je to tim posebnim propisima izričito određeno.

37. Stoga se na predmetni odnos, u smislu članka 29. ZOO-a, primjenjuje stopa zakonske zatezne kamate propisana za ostale odnose, odnosno uvećanje referentne stope za tri postotna poena, pa je zahtjev preko tako određene stope odbijen.

38. Odluka o troškovima postupka donesena je na temelju članaka 154. stavka 2. i 155. ZPP-a.

39. Tužitelj je uspio u cijelosti u pogledu osnove zahtjeva, jer je prihvaćeno njegovo stajalište da tuženik nakon već izvršene isplate ima daljnju obvezu iz ugovora o osiguranju te da se pri utvrđivanju totalne štete uzima u obzir vrijednost s PDV-om. U pogledu visine zahtjeva tužitelj je uspio s 11.166,31 EUR od zatraženih 14.162,67 EUR, odnosno s 78,84 %.

40. Uzimajući u obzir uspjeh u pogledu osnove od 100 % i uspjeh u pogledu visine od 78,84 %, ukupni uspjeh tužitelja iznosi 89,42 %, a uspjeh tuženika 10,58 %. Nakon međusobnog oduzimanja, tužitelju pripada naknada 78,84 % potrebnih parničnih troškova.

41. Kao troškovi potrebni za vođenje parnice tužitelju su priznati trošak sastava tužbe prema Tbr. 7/1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika u visini od 250 bodova, sastav triju obrazloženih podnesaka prema Tbr. 8/1 Tarife u visini od po 250 bodova te zastupanje na dva ročišta u visini od po 250 bodova, odnosno ukupno 1.500 bodova.

42. Uz vrijednost boda od 2,00 EUR navedeno iznosi 3.000,00 EUR, čemu je dodan PDV od 25 % u iznosu od 750,00 EUR, odnosno ukupno 3.750,00 EUR. Tome je pribrojen trošak predujma za sudsko vještačenje od 1.000,00 EUR i trošak sudske pristojbe na tužbu od 94,04 EUR, pa ukupni potrebni troškovi tužitelja iznose 4.844,04 EUR.

43. Tužitelju nisu priznati troškovi sastava triju prigovora u postupku pred osigurateljem od 24. srpnja 2024., 31. srpnja 2024. i 23. listopada 2025. Iako Tarifa predviđa odvjetničku nagradu i za takve radnje, u konkretnom slučaju te radnje nisu bile nužan procesni preduvjet za pokretanje ove parnice niti su, s obzirom na već zauzeto stajalište tuženika, predstavljale potreban trošak za svrhovito vođenje sudskog postupka u smislu članka 155. ZPP-a.

44. Primjenom utvrđenog neto uspjeha tužitelja od 78,84 % na potrebne troškove od 4.844,04 EUR tužitelju pripada 3.819,20 EUR, slijedom čega je odlučeno kao u točki III. izreke.

45. Na dosuđeni parnični trošak tužitelju pripada zakonska zatezna kamata od dana donošenja ove presude do isplate, prema članku 29. ZOO-a, po stopi propisanoj za ostale odnose.

46. Slijedom svega navedenog odlučeno je kao u izreci.

U Pazinu 9. listopada 2026.

Sudac
Damir Rabar

Dokument je elektronički potpisan:
DAMIR RABAR

Vrijeme potpisivanja:
09-10-2026
12:11:56

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U PAZINU
2.5.4.97=#130D48523436353433373332373135
L=PAZIN
S=RABAR
G=DAMIR
CN=DAMIR RABAR

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana objave presude, odnosno od dana dostave prijepisa presude ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude.

DNA:

- Tužitelju po pun.
- Tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-3088e-68e2c**

Kontrolni broj: **0f34f-cdadc-5d12b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DAMIR RABAR, L=PAZIN, O=TRGOVAČKI SUD U PAZINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.